

Tompa Lászlóról utcát és iskolát is nevezetek el Székelyudvarhelyen, 2006 óta áll a szobra a róla elnevezett oktatási intézmény bejáratánál. Egykori házában található emlékszobája három éve látogatható.

Az egykori Árpád-utca viseli ma a „magányos fenyő” nevét, a Tamási Áron utcai volt 1-es számú általános iskola a rendszerváltás után vette fel a nevét – az iskola udvarán áll mellszobra, amit **Zawaczki Walter** szobrászművész készített.

Ki volt Tompa László?

A költő, szerkesztő Tompa László 1883. december 14-én született a Székelykeresztúr melletti Betfalván, életének nagy részét Udvarhelyen élte le.

Nagyszebenben érettségizett 1902-ben, a kolozsvári egyetem jogi karán doktorált 1907-ben, ezután városunkban az alispáni hivatal joggyakornoka lett. 1912-től szolgabíró, 1918-tól vármegyei főlevéltáros volt, de a román közigazgatás elbocsátotta állásából.

Tompa 1919-től 1944-ig a **Székely Közélet** nevű hetilapot szerkesztette, közben több erdélyi

lap munkatársa volt. Életében nyolc kötete jelent meg, ezek között több válogatott verseskötet.

A magányos fenyő és leszármazottai

A komor, magas, fekete kabátos Laci bácsi a negyvenes-ötvenes évek Udvarhelyének jellegzetes alakja volt: sokat sétált a városban, a parkban. Az a transzilvanista költő, aki mindig az erdélyi magyarság sorsérzését és helyzettudatát írta meg verseiben és cikkeiben, szigorú apa volt, ugyanakkor talpig úriember.

Három fia és egy lánya született feleségétől, **Molnár Margittól (Molnár Károly** állami főreáliskolai tanár lányát 1909-ben vette feleségül). Lányuk, Margit a híres író és nyelvész **Szabédi László**

felesége lett - gyerekek nem született, Szabédi 1959 áprilisában tragikus körülmények között halt meg: a magyar egyetem felszámolása ellen tiltakozott, ezt rendőri zaklatások követték, Kolozsvár határában vonat elé vetette magát.

Szabédiné idős korára hazaköltözött Udvarhelyre, itt halt meg, itt is van eltemetve. A költő legidősebb fiának, **Tompa Miklós** színházigazgató-rendezőnek (az ő nevét viseli ma a

marosvásárhelyi színház magyar társulata) első házasságából két gyereke született, Miklós és Jutka, majd második házasságából

Mende Gabytól született

Tompa Gábor

, a kolozsvári színház neves rendezője.

A második fiú, **Tompa István** újságíró volt Budapesten, aki már fiatal korában Magyarországra távozott, ott nősült meg, és élt népes családjával (öt gyereke volt: István, Klára, Jutka, Árpád és Ágnes), 1988-ban hunyt el.

Tompa László legkisebb fia, **Sándor** az udvarhelyi szállodának volt az igazgatója, felesége, **Jolán**

(2009-ben hunyt el) rendezte az idős költőt utolsó éveiben.

Nekik két gyerekük született - **Sándor** (1987 óta Ausztriában él) és **Klára**, a dr. Palló Imre Zene- és Képzőművészeti Szakközépiskola nyugalmazott zongoratanárnője, a költő unokái közül utóbbi az egyetlen, aki a mai napig Székelyudvarhelyen él.

Tomcsát linknek tartotta

Az idős költő életének utolsó éveiben **Tamási Áron**nal barátkozott legfőképp, a már Budapesten élő író sokszor megfordult az udvarhelyi házban.

[Tomcsa Sándor](#) ral nem nagyon tartotta a kapcsolatot, a visszaemlékezések szerint „link embernek” tartotta, mivel ivott és kártyázott. De az is hozzátartozik a történethez, hogy a fiatal Tomcsa első írásait ő jelentette meg és mindig biztatta, hogy írjon.

[Dr. Bakk Elek](#) és [Dr. Imreh Domokos](#) orvosok, a zeneszerző **Jodál Gábor**, [Haáz Rezső](#) jártak sokat Tompához - abban az időben ezek az emberek voltak Székelyudvarhely híresebb polgárai.

Velük barátkozott az öreg Tompa László, aki öregkorában a most is álló házában merengett el az életen és a halálon, innen indult utolsó sétáira hosszú fekete kabátjában, hóna alatt könyvvel, újsággal, kezében bottal, fején kalappal.

A városházán ravatalozták fel

Tompa László halálát hosszú, kétéves betegeskedés előzte meg. Prosztatabántalmi voltak, életének utolsó éveiben sokat volt kórházban - előbb idehaza, később Marosvásárhelyen is.

1964. május 13-án halt meg abban a székelyudvarhelyi házban, ahol **ma emléktábla és -szoba jelzi** , hogy itt élt

és alkotott a

[Lófűrösztés szerzője](#)

. Tompát a ház középső nagyszobájában érte a halál: itt helyezték koporsóba, ahonnan a szomszédos iskolába szállították.

Eleinte ott akarták felravatalozni, később viszont úgy döntöttek, hogy a Városháza nagytermében teszik ezt meg - a temetést a Román Írószövetség Maros-Magyar Autonóm Tartományi Fiókja rendezte.

1964. május 16-án innen kísérték utolsó útjára hozzátartozói, ismerősei a református temető kertbe, ahol felesége mellé temették (Tompá Margit zenetanárnő hat évvel korábban, 1958-ban hunyt el).

A szertartáson több író, színművész is jelen volt, akik búcsúbeszédet is mondtak a sírnál. Ha a Csanády-sírtól merőlegesen indulunk el a ravatalozó irányába, **a középső sétány fölött nem messze találjuk** a költő végső nyughelyét.

Sírkő helyett egy igen ízléses fémlap van a síron, egy idézettel a költőtől - mellette pihen felesége, odébb egyik fia.

Az emlékszobában Tompa személyes tárgyait, könyveit, kéziratait, tollait, az általa használt bútorokat tekinthetjük meg. **A szobát kérésre bárki megnézheti**, a háznál kell elkérni a kulcsot ahhoz, hogy belemerüljünk Tompa László világába.

De ha van otthon Tompa-kötetünk, ezt akkor is meg tudjuk csinálni, sőt a fél évszázada elhunyt udvarhelyi költő [verseit itt is lehet olvasni](#) .